

Străinul

Adina Speranta

O lacrimă ascunsă se zbate cu tărie
În haosul din mine creat de gânduri rele
Ce nu mai vor să fugă, ci sapă în neştire
Tot ce-am clădit din visuri, din dorurile mele ...

Mi-e sufletul o rană ce sângerează-n taină
Şi nu mai pot minciuna să-mi fie iar veşmânt
Când spun cu nepăsare: nu, nu eşti tu de vină
Că viaţa nemiloasă acum a m-a înfrânt.

M-am pus chezaş iubirii şi-am răsturnat şi munţii
Pentru un zâmbet care fiinţa-mi răscolea
Şi am crezut în vise, şi am ținut cu dinţii
De fiecare vorbă, de-un gest ce mă chema...

O punte de speranţe am ridicat spre tine,
Am pus în ea credinţa că încă suntem doi,
Şi ai păşit nesigur...dar cine eşti, străine,
Ce te prelingi prin lacrimi în vidul dintre noi?

11.03.2016